

La Diputació i el Col·legi de Periodistes reten homenatge al fotoperiodista 'Miquel Ruiz'

+ Notícies | 14-03-2023 | 21:16

Miquel Ruiz Avilés (1954-2023). La càmera com a arma solidària

Quan fa poc més d'un mes de la seva mort, la Diputació de Girona i la Demarcació de Girona del Col·legi de Periodistes han recordat avui Miquel Ruiz, al qual s'ha retut un homenatge que s'ha centrat, sobretot, en el seu vessant solidari. L'acte ha tingut lloc a l'Auditori Josep Viader de la Casa de Cultura de Girona, i ha aplegat més d'un centenar de familiars, amics i companys del fotoperiodista.

«Miquel Ruiz Avilés (1954 - 2023). La càmera com a arma solidària» ha repassat, a través de vídeos, parlaments i una taula rodona, la trajectòria vital d'en Bragues. Hi han participat alguns amics íntims de Ruiz, com Enric Matarrodona (que n'ha fet una glossa), i Narcís Genís, Lúcia Penelo i Josep Plazas, Lites, que han protagonitzat una taula rodona en la qual han recordat diverses anècdotes compartides amb Miquel Ruiz.

S'hi ha projectat un vídeo fet per Joan Roura d'una conversa entre el fotoperiodista i el llibreter Guillem Terribas, i un altre amb una intervenció d'Almir Kasumagic, economista bosnià i català d'adopció, traductor i gran amic de Miquel Ruiz. Kasumagic treballa amb l'associació L'educació Construeix Bòsnia i Hercegovina, fundada pel general Jovan Divjak (1937 ? 2021), a través de la qual s'establien els acords de col·laboració i les ajudes humanitàries que impulsava Miquel Ruiz per a Sarajevo. Durant l'acte també s'ha sentit la cançó Paso de vencedores, interpretada per María Dolores Pradera, una de les preferides de Ruiz.

El moment més emotiu de l'homenatge ha estat el lliurament per part del president de la Diputació de Girona, Miquel Noguer, i del president de la Demarcació de Girona del Col·legi de Periodistes de Catalunya, Jordi Grau, d'un bonsai a la companya de Miquel Ruiz, Dolors Perpinyà, i al fill d'en Miquel, Isaac Ruiz. Al final de l'acte, els presents han brindat amb una copa de cava, tal com Miquel Ruiz volia que se l'acomiadés.

A banda de l'homenatge d'avui, al vestíbul de la Casa de Cultura hi ha una instal·lació, que es podrà veure fins al 6 d'abril, centrada en la figura de Miquel Ruiz.

Miquel Ruiz i Avilés va morir el passat 4 de febrer a Girona. Tenia un cor immens, un instint periodístic innat i un humor àcid però amable: se'n fotia de tot i de tothom, començant per ell mateix i per la seva famosa «mala salut de ferro».

Nascut a Purullena (Granada) el 1954, la seva família va traslladar-se a Fortià quan ell encara era molt petit. «Soc més empordanès que la tramuntana», solia dir.

Va començar la seva trajectòria com a fotoperiodista a la delegació d'El Punt a Figueres, i va col·laborar com a corresponsal gràfic a mitjans com El Periódico de Catalunya, El País, El Observador, El Mundo, La Vanguardia, Avui, Lecturas, Entreviú, Cambio 16 o Bunte, entre molts d'altres.

El 1993, juntament amb Rafel Bosch, Tomàs Casademunt i Núria Santiago, va fundar Fotògrafs per la Pau, amb l'objectiu d'ajudar l'Oslobodenje de Sarajevo, l'únic diari que quedava a Bòsnia, aleshores assolada per la guerra de l'antiga Iugoslàvia. Sarajevo va ser, des d'aleshores, un dels grans amors de Miquel Ruiz. L'entitat va rebre el mateix any del seu naixement la Mosca de Sant Narcís de la Demarcació de Girona del Col·legi de Periodistes, la que distingeix les persones o entitats de les comarques gironines que hagin destacat pel seu compromís en la defensa de drets, béns o interessos col·lectius.

Miquel Ruiz era molt estimat pels seus companys d'ofici, periodistes i fotògrafs. Justament el dimarts 7 de febrer havia de rebre el títol de col·legiat d'honor del Col·legi de Periodistes de Catalunya, a proposta de la Junta de Girona.

Autor: Redacció